

Sygn. akt V GC 805/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Natalia Rzewuska
Protokolant:	stażysta Joanna Kwiatek

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa Z. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda Z. S. kwotę 4.132,80 zł (cztery tysiące sto trzydzieści dwa 80/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lutego 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.124,00 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Natalia Rzewuska

Sygn. akt V GC 805/17

UZASADNIENIE

Powód Z. S. wniósł pozew przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., domagając się zasądzenia kwoty 4.132,80 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 30 września 2016 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki R. (...) należący do J. B.. Sprawca kolizji ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. W dniu 30 września 2016 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu, która trwała do dnia 20 listopada 2016 r. Powód wystawił fakturę VAT na kwotę 8954,40 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 14 listopada 2016 r. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę całkowitą w wysokości 7.500 zł. Powodowi zaś została wypłacona kwota 3.616,20 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód dochodzi pozewem kwoty 4132,80 zł za okres najmu 24 dni. W jego ocenie uzasadniony czas najmu wyniósł co najmniej 45 dni, tj. od dnia 30 września 2016 r. do dnia wypłaty przez pozwanego odszkodowania za szkodę całkowitą, tj. do dnia 14 listopada 2016 r.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

Argumentując swoje stanowisko przyznał, że dokonał wypłaty na rzecz powoda kwoty 3.616,20 zł, uznając za zasadny okres wynajmu pojazdu w wymiarze 21 dni za stawkę 172,20 zł brutto za dzień. Zakwestionował roszczenie pozwu w całości, w tym czas najmu pojazdu zastępczego przez okres 45 dni. Zdaniem pozwanego stawka nie odpowiada faktycznemu okresowi, w którym poszkodowany pozbawiony był możliwości korzystania z pojazdu. Zdaniem pozwanego zasadny czas najmu wyniósł 21 dni, biorąc pod uwagę okres do dnia rozpoczęcia wynajmu do dnia przekazania mu informacji o wysokości szkody całkowitej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2016 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do J. B. samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Uszkodzenia powstałe w pojeździe uniemożliwiały jego dalszą eksploatację, wobec czego poszkodowany w dniu 30 września 2016 r. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany wynajął samochód marki A. (...) o nr rej. (...) za stawkę 172,20 zł brutto za dobę. Korzystał z samochodu zastępczego od dnia 30 września 2016 r. do dnia 20 listopada 2016 r.

/dowód: umowa najmu k. 6-7, akta szkody na płycie CD k. 46/

Umową cesji z dnia 07 lutego 2017 r. J. B. przelał na rzecz powoda Z. S. wierzytelność przysługującą mu z tytułu odszkodowania OC za szkodę w pojeździe R. (...) wynikającą ze szkody z dnia 30 września 2016 r. wobec pozwanego, w zakresie w jakim szkoda ta obejmuje koszt wynajmu pojazdu zastępczego, o czym pismem z dnia 13 lutego 2017 r. powód zawiadomił pozwanego.

/dowód: umowa cesji k.13-14, zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z potwierdzeniem nadania k.15-17/

Najem trwał 45 dni, tj. od dnia 30 września 2016 r. do dnia 20 listopada 2016 r. W dniu 22 listopada 2016 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 10233,60 zł brutto, w tym kwotę 8954,40 zł za wynajem pojazdu za 52 dób najmu pojazdu zastępczego.

/dowód: faktura VAT (...) k. 10/

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i w dniu 14 listopada 2016 r. wypłacił poszkodowanemu J. B. odszkodowanie za szkodę całkowitą w wysokości 7500 zł, powodowi z kolei decyzją z dnia 04 stycznia 2017 r. przyznał odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w wysokości 3616,20 zł, akceptując stawkę dzienną w całości, ale uwzględniając za zasadne 21 dni najmu pojazdu zastępczego.

/dowód: potwierdzenie wpłaty k.9, pismo z dnia 04.01.2016 r. k.11, pismo z dnia 03.02.2017 r. k.12, korespondencja mailowa k.44-45, akta szkody na płycie CD k. 46/

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano i na dokumentach znajdujących się w aktach szkody przedłożonych przez pozwanego.

Bezsporne w sprawie jest to, że na skutek kolizji z dnia 30 września 2016r. auto należące do J. B. zostało uszkodzone przez sprawcę posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanego. Pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności, bowiem wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu.

Poza sporem pozostawał także fakt wynajęcia przez poszkodowanego auta zastępczego marki A. (...). Pozwany nie kwestionował także konieczności wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego, ani zasadności żądania odszkodowania z tego tytułu. Pozwany kwestionował okres najmu, bowiem w jego ocenie uzasadniony czas najmu wynosił 21 dni a nie 45 dni jak wskazywał powód. Analizując wskazane wyżej zarzuty pozwanego pamiętać należy o tym, że powodowi przysługuje odszkodowanie w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałoby ono poszkodowanemu. Umową cesji wierzytelności powód nabył od poszkodowanego wierzytelność w takiej postaci i kwocie, która przysługiwałaby poszkodowanemu właścicielowi pojazdu.

W ocenie Sądu, stanowiąca podstawę legitymacji czynnej powoda umowa cesji jest ważna i skuteczna. Została podpisana zarówno w imieniu powoda jak i poszkodowanego. Nadto zawiera ona wszystkie niezbędne elementy, jakie tego typu umowa zawierać powinna.

Sąd pominął wniosek pozwanego o przesłuchanie świadka J. B. uznając, że przeprowadzenie powyższego dowodu nie wpłynie w jakikolwiek sposób na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, a jedynie na jego zbędne przedłużenie.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013r., III CZP 76/11, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita). Jest to uzasadnione bowiem jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, niemożność korzystania z pojazdu mechanicznego jako składnika majątkowego niewątpliwie stanowi źródło szkody o charakterze niemajątkowym, polegającej na dyskomforcie spowodowanym niedogodnościami posiadacza pojazdu wynikającymi z niemożliwości korzystania z tego składnika majątkowego. Ponadto niemożność korzystania z pojazdu może być źródłem szkody o charakterze majątkowym wówczas, gdy spowoduje wydatki posiadacza uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu na najem pojazdu zastępczego. Stratę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. stanowią bowiem wydatki, które służą ograniczeniu negatywnych następstw doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia bądź zniszczenia rzeczy.

W realiach niniejszej sprawy najem pojazdu zastępczego przez okres 45 dni między zdarzeniem szkodowym w dniu 30 września 2016 r. a wypłatą odszkodowania przez pozwanego w dniu 14 listopada 2016 r. był zdaniem Sądu uzasadniony. Pozwany uznał stawkę najmu za zasadną w całości. Kwestionował jedynie czas najmu, który według niego nie odpowiadał faktycznemu okresowi pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z pojazdu. Pozwany uznał za zasadne 21 dni najmu, biorąc pod uwagę okres od dnia rozpoczęcia wynajmu, do dnia przekazania poszkodowanemu informacji o wysokości szkody całkowitej w dniu 13 października 2016 r., a nadto 7 dodatkowych dni na zagospodarowanie pozostałości pojazdu tj. do dnia 21 października 2016 r. Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu w dniu 14 listopada 2016 r. co powód potwierdził załączonym do pozwu potwierdzeniem przelewu (k.9).

Zdaniem Sądu poszkodowany miał prawo wynająć pojazd zastępczy na czas oczekiwania na wypłatę odszkodowania. Warto zauważyć, że do kolizji doszło w dniu 30 września 2016 r. W tym samym dniu poszkodowany wynajął pojazd zastępczy. Odszkodowanie zostało wypłacone poszkodowanemu w dniu 14 listopada 2016 r. Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 20 listopada 2016 r. Powód domagał się odszkodowania za czas najmu do momentu wypłaty odszkodowania przez pozwanego, tj. do dnia 14 listopada 2016 r., nie zaś do końca trwania umowy najmu, stąd też

w ocenie Sądu czas najmu pojazdu był w pełni uzasadniony. Nie sposób wymagać od poszkodowanego, by jedynie z wiedzą o przyznanej odszkodowaniu, a faktycznie bez pieniędzy z tego tytułu, miał możliwość podjęcia realnych kroków na zakup nowego pojazdu. Powszechnie wiadomym jest, że kupno pojazdu nie jest decyzją podejmowaną „z dnia na dzień”. Poprzedza ją analiza rynku celem znalezienia najkorzystniejszej oferty. Realizacja decyzji o zakupie nie jest zaś możliwa bez środków pieniężnych przeznaczonych na ten cel. Dopiero otrzymanie odszkodowania pozwala na podjęcie realnych kroków ku temu. Momentem tym nie jest, jak twierdził pozwany, dowiedzenie się przez poszkodowanego o wysokości przyznanej odszkodowania, nawet przy doliczeniu kilku dni dodatkowych.

Reasumując, skoro na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 3.616,20 zł, do zapłaty pozostaje 5.338,20 zł. Jednakże powód dochodzi pozwem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 4.132,80 zł za okres 24 dni, przy stawce 172, 20 brutto/dzień (24 dni x stawka 172,20 zł brutto/dzień), zatem zasądzeniu podlegała 4.132,80 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 509 § 1 i § 2 k.c., w zw. z art. 822 § 1 k.c., 826 § 1 k.c. oraz art. 6 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądzając je od dnia 25 lutego 2017 r., zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1124,00 zł, na którą składa się 207,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Natalia Rzewuska